

לא לדיכוי מפגינים, לא להתערבות

הודעת הלשכה הפוליטית של המפלגה הקומוניסטית הישראלית.

הלשכה מביעה סולידריות מלאה עם העובדים במאבקייהם, ובראשם - עם העובדים הסוציאליים השוכחים. מק"י מגנה את עמדת יו"ר ההסתדרות, עופר עיני, שביד אחת עם משרד האוצר, פועל להכשלת שביתת העו"סים.

להצלת חד"ש בבחירות לוועידת הסתדרות המורים

ב-5 באפריל 2011 ייערכו הבחירות לוועידת הסתדרות המורים ולוועדי הסניפים. סיעת חד"ש בהסתדרות המורים היא סיעה ותיקה, שבמשך שנים רבות משרתת נאמנה את המורות, המורים והגננות. הסיעה פועלת כסיעה יהודית-ערבית להגנת זכויות המורים, שכרם וזכויותיהם. עיקרי המצע של חד"ש בהסתדרות המורים הם:

- מאבק עיקש בהפרטת מערכת החינוך;
- מאבק בחוזים אישיים ובעמותות למטרות רווח במערכת החינוך;
- נגד הקיצוצים בתקציב החינוך;
- יישום מלא של רפורמת אופק חדש;
- העדפה מתקנת למערכת החינוך הערבי;
- הפניית משאבים לאזורי מצוקה וליישובים ערביים, ולא להתנחלויות;
- חיזוק החינוך לדמוקרטיה, לשלום ולסובלנות;
- מאבק בגזענות, בשוביניזם ובלאומונות;
- תוכנית לאומית למאבק באלימות בבתי הספר;
- הקטנת מספר התלמידים בכיתה.

רשימת חד"ש בהסתדרות המורים, בראשותם של נביל סמור (חיפה) ופדרו גולדפרב (קיבוץ ניר יצחק), היא רשימתם של המורים הדמוקרטיים, יהודים וערבים.

לבירוים: info@hadash.org.il 5052199-03

רפ חד"ש בהסתדרות המורים **רפ**

הלשכה הפוליטית של מק"י מוקיעה את ההתערבות האימפריאליסטית בלוב, המנוהלת בידי ארה"ב, צרפת, בריטניה, גרמניה ומדינות נוספות. כיסוי להפצצות משמשת החלטה 1973 של מועצת הביטחון, שנתנה אישור כללי "להגן על העם הלובי". בפועל, מטרת ההתערבות היא גזילת הנפט הלובי. יחד עם גינוי התוקפנות של נאט"ו, מוקיעה הלשכה הפוליטית את הפשעים של הרודן מועמר קדאפי, ששימשו תירוץ להתערבות האימפריאליסטית התוקפנית, שבקווים כלליים מזכירה את שאירע בעירק. ההפצצות וההתערבות הפוליטית נועדו גם לשלול מהעם הלובי את הישגיו בעבר ואת דרישותיו הצודקות במערכה להשגת החירות והדמוקרטיה.

הלשכה הפוליטית מוקיעה את פשעי המשטר בתימן נגד העם התימני ותומכת בדרישות העממיות הצודקות. הלשכה מדגישה את דחייתה על הסף של הדרך, בה נוהג המשטר בסוריה, ומגנה את פשעיו נגד המפגינים ברחבי המדינה, ובמיוחד בדורא, שגרמו למותם ולפציעתם של רבים. על המשטר הסורי, המאזים בידי האימפריאליזם האמריקאי וישראל, לקבל את דרישותיהם הצודקות של המפגינים לחירות, לדמוקרטיה ולחיים בכבוד, ונגד השחיתות וחוקי החירום.

מק"י, המתנגדת לכל פגיעה באזרחים, מגנה את ההפצצות הישראליות הפושעות על עזה, וכן את מטען החבלה, שהתפוצץ בתחנת אוטובוס במערב ירושלים.

הלשכה הפוליטית קוראת למוסדות מק"י ולחבריה, לפעילי בנק"י וחד"ש, להשתתף באירועי יום האדמה. בה בעת, מגנה הלשכה אותם גורמים בוועדת המעקב העליונה של האוכלוסייה הערבית, המזייפים את ההיסטוריה ומכחישים את העובדות בדבר תפקידם ההיסטורי של המפלגה הקומוניסטית ומנהיגיה, ברמה הארצית והמקומית.

הלשכה מגנה את החוקים הפאשיסטיים שחוקקה הכנסת לאחרונה, ובמיוחד את חוק הנכבה וחוק ועדות הקבלה. צעדים פאשיסטיים אלה לא ירתיעו את הציבור הערבי ואת כוחות השלום והדמוקרטיה מלציין את זכר הנכבה ומלהמשיך להיאבק למען שלום צודק, כולל ויציב.

חרפת "חוק הנכבה"

מי שהרסו את ביתו – ישלם

הרוב הימני-גזעני בכנסת אישר בשבוע שעבר בקריאה ראשונה תיקון לחוק התכנון והבנייה, המחייב מקים מבנה בלתי-חוקי לשלם עבור הריסתו.

ח"כ מוחמד ברכה אמר בפתח דבריו, כי הצעת חוק זו, שגם היא יוזמה של "ישראל ביתנו", עוסקת בהריסת בתי אזרחים ערבים. לכאורה, לא כתוב בהצעת חוק זו שהיא תחול רק על ערבים. אך בפועל, משפחות ערביות אינן זוכות שיבנו עבורן שיכונים על קרקעות מדינה, אלא הן בונות בעצמן על קרקע פרטית, ובשל העדר תוכניות מתאר, הן נאלצות לבנות ללא אישור, ואז השלטונות הורסים את הבית. ברכה העיר בציניות, כי הרעיון, שמי שהשלטונות הרסו את ביתו גם ישלם את מחיר ההריסה ופינוי ההריסות - הוא כמו לבוא לאסיר בכלא ולהגיד לו: אתה תשלם בעד האוכל; הוא כמו לבוא לאדם שמקבל דו"ח על עבירת תנועה ולהגיד לו, שישלם גם את הדלק של מכונית המשטרה.

ח"כ דב חנין (חד"ש) תיאר את המראה הקשה של שבע משפחות בלוד, המסתופפות עם ילדיהן באוהלים ברחוב, ומסביב פזורים חפציהן הדלים. הבתים שלהם נהרסו משום שנבנו ללא אישורים, אבל מי שחשוב, שאנשים אלה רצו לחיות בבית לא חוקי, אינו יודע מה הוא שח. בלוד ישנם אלפי בתים המוגדרים לא חוקיים, שמעליהם מרחפת סכנת הריסה.

חנין הוסיף, כי הצעת החוק בעייתית גם מהבחינה המשפטית. היא מטילה קנס כספי גבוה של כסוי הוצאות ההריסה בשל צו מינהלי, כלומר, אפילו לפני שביט-משפט כלשהו החליט, שהבית אינו חוקי.

"עיר לכולנו" לצד אמני הרחוב...

חבר מועצת העיר ת"א-יפו יואב גולדרינג ("עיר לכולנו") מוביל מהלך להסדרת מעמדם של אמני הרחוב בעיר. הוא העלה במועצת העיר הצעה להעניק מעמד מיוחד לאמני הרחוב, כביטוי להכרה בתרומתם לעיר. בהצעתו התבסס על מודל הפועל בלונדון, שם ועדה המורכבת ממוזיקאים עושה מבחן בסיסי לאמנים ומעניקה להם אישור להופיע בתחנות הרכבת התחתית בעיר. כן הציע להסדיר גם מכירת תקליטורים בהופעות הרחוב, כדי לסייע לאמנים להתפרנס. אשר לסיוע לאמנים, שנקלעו למצוקה ואינם יכולים להמשיך להופיע – גולדרינג הציע, שתוקם קרן עירונית לתמיכה באמני הרחוב.

לפי חוק העירוני לרישוי עסקים קטנים, כל הופעת אמן בפני קהל, לרבות ברחוב – טעונה רישוי.

...ולצד האוניברסיטה העממית

"עיר לכולנו" מתנגדת לסגירת האוניברסיטה העממית בתל-אביב, שהוקמה עוד לפני 85 שנה, ובה לומדים מדי שנה מאות תלמידים, רובם גימלאים.

חברי סגל ההוראה והעובדים של האוניברסיטה העממית בת"א קיבלו בשבוע שעבר מכתבי פטורים, לפיהם תופסק העסקתם ב-30 באפריל. העילה לפטורים - העברת יחידת המחשוב של עיריית ת"א-יפו לבניין, בו שוכנת כעת האוניברסיטה העממית.

יואב גולדרינג, המוביל את המאבק נגד סגירת האוניברסיטה העממית, הוא בקשר שוטף עם עובדי האוניברסיטה העממית ועם התלמידים, בניסיון למנוע את סגירת המוסד.

"חוק הנכבה", שבעצת משפטני הממסד הפך להיות תיקון ב"חוק יסודות התקציב", אושר ב-22.3 ב-37 קולות הקואליציה. נגדו הצביעו 25 ח"כים מסייעות חד"ש, העבודה, מרצ, קדימה, בל"ד ורע"ם-תע"ל.

החוק במתכונתו החדשה עוסק לכאורה רק בסמכות שר האוצר לשלול תקציבים מגופים, הפוגעים בישראל כמדינה יהודית-דמוקרטית. אך גם יוזם החוק, אלכס מילר ("ישראל ביתנו"), וגם ח"כים אחרים מהימין לא הותירו מקום לספק, שכונת החוק היא לכונן מעין "משטרת מחשבות" בניצוחו של שר האוצר.

כל הח"כים של חד"ש תקפו את החוק במילים חריפות. ח"כ עפו אגבאריה אמר:

"החוק הזה לא יסתום את פינו. אנחנו נמשיך ללמד את ילדינו את תולדות עמנו ואת הנכבה שפקדה אותנו. האזרחים הערבים מושיטים ידם לשלום ולחיים בכבוד, אך השלטון רוצה לדחוק את רגלי האוכלוסייה הערבית. לכן היא מתוארת שוב ושוב כאויב מבפנים.

ההסתה הגזענית כבר גבתה מחיר כבד, ולא רק מהערבים. גם רוצח ראש הממשלה יצחק רבין הסביר, כי הוא ביצע את הרצח משום שממשלת רבין נשענה על ערבים'.

הרוב הימני-גזעני בכנסת מחוקק חוקים הזויים. לא אתפלא אם הרוב הזה גם יחוקק חוק, כמו אוטובוסים רק לערבים או מסלול בשדה התעופה רק לערבים.

במקום לטעון שכל העולם אנטי-ישראלי, צריך הציבור הישראלי להוקיע את הפרקטיקה של החוקים הגזעניים, המכרסמת בדמוקרטיה הישראלית'.

ח"כ מוחמד ברכה הדגיש, כי "חוק הנכבה" אוסר על האזרחים הערבים לבטא את כאבם על האסון שפקד את עמם, כאשר הפך בחלקו הגדול לעם של פליטים ולא זכה לממש את עצמאותו הלאומית בארץ. ברכה הוסיף:

"ב-1948 הוגלה עם ממולדתו ומארצו. למעלה מ-500 ישובים, שהיו שוקקי-חיים, נעלמו מהמפה. שום חוק לא יסתיר את הפשע הזה. גם אם הציבור הערבי לא יקיים שום יום זיכרון ל'נכבה', הדפים האלה לא יימחקו. אני, העומד כאן, על הדוכן, אני העד לאסון שפקד את משפחתי, את אבי וסבי, לאחר שהכפר נהרס, האדמות נגזלו, החקלאות חרבה והזיכרון נקבר. החובה הלאומית, המוסרית, ההיסטורית, האנושית והאישית, מחייבת אותנו לציין את היום הזה.

63 שנים יושבים נציגינו בכנסת מתוך הכרה, שיש לנו מעגל זהות אזרחי, שאנו אזרחי המדינה, הנאבקים למען השוויון. אנו, בני העם הפלסטיני, רוצים לתרום את תרומתנו למימוש זכויותיו הלאומיות של העם הפלסטיני ולמימוש זכויותינו כאזרחים. וכך הגענו לנוסחה, שאנו נאבקים לשוויון זכויות אזרחי ולאומי. הכרה בזכויות הלאומיות שלנו מחייבת הכרה בכך, שיש לנו סיפור אחר, שיש לנו כאב אחר.

מנסים להתייחס אלינו כאל אנשים שקופים. אך בבוא המועד, ביום השנה לנכבה של העם הפלסטיני, נקיים את התהלוכה השנתית המסורתית, ונעלה על נס את הזיכרון הקולקטיבי. אנחנו נלמד את הבנים שלנו מאיפה הם באים, אבל גם נלמד אותם, שיש להם זכויות אזרח, ושהפיתרון הוא הקמת מדינה פלסטינית בצד מדינת ישראל ושוויון אזרחי ולאומי לאזרחים הערבים החיים בישראל.

'שי' ליום האדמה: חוק אפרטהייד בוטה

ח"כ חנא סוייד: "האפליה ממש כתובה בו"; ח"כ דב חנין: "נפרד אינו שווה".

בתחום שטח השיפוט על אותן מועצות אזוריות. לכן חוק ועדות הקבלה נועד להדיר את רגלי הערבים מ-80% משטח המדינה.

התיאוריה הא-סימטרית מסבירה, כי כאשר חיים באותה מדינה רוב ומיעוט - צריך לתת למיעוט לחיות בנפרד, אם הוא רוצה בכך. אבל למנוע כניסה מהמיעוט לתחום בו מתגורר הרוב, שהוא חזק ומגובש, זה צעד בלתי-דמוקרטי. אני אומר לכם: מיעוט זה לא פיקניק, זה לא דבר שנהנים ממנו. כל אזרח ערבי משלם על כך שהוא מיעוט. והנה בחוק ועדות קבלה יוצרים, בקרב עם הרוב, מיעוט אליטיסטי הדרוש לקבל זכויות של מיעוט מקופח.

יוצרים מנגנוני הפרדה הכנה לסיפוח

ח"כ דב חנין (חד"ש) ציין בדבריו ערב אישור החוק: החוק הזה הוא חוק מסוכן, כיוון שבמרכזו נמצא העיקרון של סלקציה בקבלה ליישובים. כולנו יודעים, אין עובד בפועל המנגנון של "התאמה חברתית". הקורבנות של "אי-התאמה" הם ערבים, אתיופים, מזרחים, זוגות חד-מיניים, אימהות חד-הוריות, עניים. החוק פוגע, אפוא, במגוון גדול של קבוצות בחברה הישראלית. אבל אין שום ספק, שהעוקץ העיקרי של החוק הזה מופנה נגד הערבים.

שאלתי את עצמי, מדוע דווקא בתקופה הנוכחית שוטף את הכנסת גל עכור של חקיקה גזענית אנטי-ערבית בוטה? תשובתי - אלה מהלכים של התארגנות של הפוליטיקה הישראלית למציאות של סיפוח השטחים הפלסטיניים. הרי הממשלה הנוכחית מונעת הסדר מדיני במטרה להנציח את השליטה על העם הפלסטיני בשטחים ולהגיע לסיפוחם. לקראת המציאות החד-לאומית, ייטעו הסיפוח, מייצר הממסד הישראלי מגוון חדש של מנגנונים לצורך שליטה, קיפוח, הדרה, הפחדה וכמובן הפרדה.

לאחר "חוק אזורי הקבוצות", שקבע יישובים נפרדים לגזעים השונים, חוקק בדרום-אפריקה גם חוק "שמירת המתקנים הנפרדים". כל החוקים יחד יצרו מציאות, שבה היו מקומות המותרים רק ללבנים, רק לשחורים ורק לצבעונים. אגב, בית-המשפט העליון של דרום-אפריקה פסל את אחד מחוקי האפרטהייד - חוק הייצוג הנפרד של אלה שכוננו "בוחרים בני-תערוכת". דניאל מאלאן, ראש הממשלה, הגיב ביוזמת חקיקה, שמנעה מבית-המשפט העליון של דרום-אפריקה לפסול חוקים. זה אירע ב-1 ביוני 1952.

הטענה של תוכני ההפרדה הגזעית, כי הפרדה אינה פוגעת בשוויון, נדחתה כבר לפני 60 שנה, כאשר בית המשפט העליון בארה"ב אמר על "חינוך נפרד אך שווה" ללבנים ולשחורים, כי אין חיה כזאת: נפרד אינו שווה. והנה בכנסת יש כאלה שמתעקשים לקחת את ישראל אחורה במנהרת הזמן, אל המקומות הכי אפלים של המאה ה-20.

כדי לעצור את הגלישה המסוכנת במדרון, חיוני שהציבור הישראלי, ערבים ויהודים, יתייצב יחד במחנה דמוקרטי גדול וחזק שיגיד: עד כאן! ניאבק להגנת המרחב הדמוקרטי ונציל את העתיד של כולנו.

ב-23.3, שבוע בלבד לפני מועד יום האדמה, אישרה הכנסת את חוק ועדות הקבלה (תיקון לפקודת האגודות השיתופיות). החוק אושר בתמיכתם של 35 ח"כים מסייעות הקואליציה, בתוספת שי חרמש מסייעת קדימה. נגדו הצביעו 20 ח"כים מסייעות חד"ש, העבודה, מרצ, בל"ד ורע"ם-תע"ל, וכן ח"כ שלמה מולה מקדימה.

חוק שנועד להדיר את הערבים

ח"כ חנא סוייד (חד"ש) אמר בנאומו ערב אישור החוק: על חוק ועדות הקבלה אפשר להגיד: בצער וביגון, אבל לא בתדהמה, אנו מודיעים על מותה הקליני של הדמוקרטיה במדינת ישראל. לראשונה, האפליה לא נעשית תוך כדי שימוש בחוק מסוים, אלא היא ממש כתובה בו. חוק ועדות קבלה מתיר באופן ישיר למנוע מהאוכלוסייה הערבית לגור ביישובים מסוימים, הבנויים על אדמות מדינה. זו הדרה; זה אפרטהייד במלוא מובן המלה.

אמנם, לצורך העמדת פנים, הכלילו בחוק הזה סעיף, הקובע, כי אסור להפלות על יסוד אתני או דתי. אך באותו חוק עצמו מתירים להפלות על בסיס "מאפיינים תרבותיים". והרי מה שמאפיין לאום ומיעוט לאומי הם השפה, התרבות, המאפיינים התרבותיים.

חוק ועדות הקבלה הוא שיאו של תהליך. המינגווי מספר בספרו "זורח השמש" על נוודים חסרי כל באירופה שלאחר מלחמת העולם הראשונה. אחד מהם שואל את רעהו: אין הגעת למצב שפשטת רגל? והשני מסביר: תחילה בהדרגה, ואז בבת-אחת. פשיטת הרגל של הדמוקרטיה הישראלית היא הדרגתית, וחוקים שונים מהווים ציון דרך של ההידרדרות.

זה חוק אפרטהייד מובהק. הוא זהה לחוק שהונהג בדרום-אפריקה ב-1950, אשר קבע עבור קבוצות אתניות בדרום-אפריקה איפה מותר ואיפה אסור לגור. גם הטיעונים לתמיכה בחוק זהים: כאשר ערבים נכנסים לשכונה מסוימת או ליישוב מסוים, זה מפחית את ערך הנכסים וגם מפריע להווי התרבותית...

בארצות-הברית של שנות ה-60 של המאה ה-20, הייתה לכאורה זכות הצבעה לכולם, גם לשחורים. אך מאחר שהחוק דרש מכל אזרח להירשם להצבעה, כאשר שחורים ביקשו להירשם, נקטו כלפיהם בשיטות של דחייה, של הצקה באמצעות מילוי טפסים ופסילתם בשל שגיאות כתיב.

גם בטרם אישור החוק, פעלו ועדות קבלה ודחייה. והתוצאה היא - יישובים שאין בהם שום מימד של קהילתיות. אולם יש להם קהילה בפייסבוק... הרי ביישובים הקהילתיים אין לתושבים רכוש משותף. בפועל אלה יישובים אליטיסטיים על קרקעות מדינה במעמד של אזור עדיפות א'.

תומכי החוק טוענים, שבית המשפט העליון בישראל כבר קבע, כי למיעוטים מותר להיבדל. בהקשר זה הביאו כדוגמא יישוב של צמחונים. מבחינתי, אין בעיה עם יישוב של צמחונים, ובלבד שיקבלו אליו גם צמחונים ערבים.

מנסים גם לטעון, שמדובר רק ביישובים קטנים במועצות אזוריות. לכן חשוב להזכיר, כי 80% משטח המדינה מצויים

לא הפצצות ישחררו את עם לוב, אלא מאבקו

מעצמות המערב מנסות לעלות על הגל המהפכני, כדי לשמר את מעמדן באזור.

מאת עיסאם מח'ול

ההתערבות האימפריאליסטית הצבאית בלוב, בעילה של ביצוע החלטת מועצת הביטחון של האו"ם מס' 1973, איננה תורמת לשחרור העם הלובי ואינה הצלה ממעשי טבח, שמבצעת הדיקטטורה הבוטה וחסרת המעצורים של קדאפי. ההתערבות הצבאית היא צעד של תוקפנות מסוכנת נגד כל בני העם הלובי, אלה שתומכים במשטר ואלה שמתנגדים לו. מטרת התערבות זו היא להכניע את לוב, את העם הלובי, ולארגן מחדש את השליטה בנפט הלובי. החמדנות האימפריאליסטית מאיימת לפרק את לוב ולהרכיב אותה מחדש על בסיס של שבטים וכאזור השפעה, התלוי והמשועבד לאימפריאליזם, בדומה למה שקרה בעירק. כוחות נאט"ו, ובראשם ארה"ב וצרפת, משגרים טילי שיוט ממטוסייהם ומספינות המלחמה שלהם לא במטרה להגן על זכויות האדם ועל החוק הבינלאומי, וגם לא כדי לבסס את הדמוקרטיה או למנוע מעשי טבח, כפי שמנסים להסביר לנו. אם אכן היו אלה הסיבות למתקפה הצבאית, כיצד ניתן להבין את השתיקה הרועמת של ארה"ב ובעלות בריתה כלפי דיכוי דמים ומעשי טבח שמבצעים משטרו של עלי עבדאללה סאלח ובריוני מפלגתו השלטת נגד העם התימני במאבקו ההירואי? ואיך אפשר להסביר, שארה"ב מסתפקת בקריאות מנומסות לבעל הברית, שידיי מגואלות בדמו של העם התימני בצנעא, לנהל משא ומתן עם עמו המתקומם? ואיך אפשר להסביר, מול ההתערבות הצבאית בלוב, את המחאות הרפות, שמשמיע הממשל של ארה"ב בהתייחסו לדיכוי הדמים, אשר ביצע המלך חאמד בן עיסא אל חליפא בבחריין, בניסיונו להתמודד עם הפגנות העם הנאבק לחירותו? וכיצד ניתן להסביר את ההצדקה שסיפקו ארה"ב ובעלות בריתה להתערבות של צבאות סעודיה ונסיכויות המפרץ בבחריין, במטרה לפזר ולדכא את המפגינים בכיכר הפנינה; כמו גם למצור שהכוחות הזרים הטילו על הפצועים בבתי חולים ואת הקזת דמם של המתקוממים, רק כדי לשמר את זכותו של המלך לדכא את עמו ככל שמתחשק לו? אגב, במקרה של בחריין, האימפריאליזם האמריקאי אינו צריך להשיט ספינות מלחמה של הצי על מנת "להציל את העם". ארה"ב היא בעלת הכוח, היא האדון המחליט האמיתי בכל מה שקורה בנסיכויות בחריין, שם נמצאים הבסיסים הצבאיים האמריקאיים החשובים ביותר באזור.

ארה"ב וצרפת נלהבות יותר מכולם במשימה "להצלת העם הלובי", והן שדחפו לקבלת החלטה 1973 במועצת הביטחון. והסיבה: בהשוואה למרכזים אימפריאליסטיים אחרים, כמו גרמניה ואיטליה, שתייהן חולשות על החלק הקטן יותר של הנפט הלובי.

מכאן, שלארה"ב ולצרפת יש אינטרס מובהק לטרורף מחדש את הקלפים בצפון אפריקה, בתקווה לשפר את עמדותיהן במסגרת חלוקה מחדש של אזורי ההשפעה והשליטה, ולכן אורגנה המתקפה הצבאית על לוב. לעומת זאת, מאחר שארה"ב שומרת לעצמה את חלק הארי בשליטה במקורות הנפט באזור המפרץ, היא מעוניינת לשמור על היציבות של משטרי הדיכוי והתלות בחצי האי ערב, גם אם זה יתמשש ברמיסת זכויות האדם ויטבע בדם. לאסטרטגיה האימפריאליסטית נוכח התפשטות ההתקוממות המהפכנית בעולם הערבי, אין דבר וחצי דבר עם ערכי הדמוקרטיה, זכויות אדם וחירות העמים. במסגרת אסטרטגיה זו, המעורבות הצבאית בלוב היא ניסיון לעלות על הגל המהפכני, המקעקע את משטרי הדיכוי בעולם הערבי ומאיים על האינטרסים של האדונים ממדינות המערב, על מנת לגבש מחדש ובלבוש שונה משטרי דיכוי, המשמרים את התלות הפוליטית והכלכלית בארה"ב ושותפיה. משטרים חדשים-ישנים אלה אמורים לעשות כל שיידרש, לרבות דיכוי של חירות העמים ושל הדמוקרטיה, ובלבד שתישמר ההגמוניה האימפריאליסטית באזור, ותתאפשר חלוקה מחדש של השלל בין הכוחות האימפריאליסטים לבין עצמם. כבר הוכח היסטורית, שמשטרי הדיכוי והשחיתות ברחבי העולם הערבי מחזיקים מעמד הודות לגיבוי המביך והמביש, שסיפקו להם המרכזים האימפריאליסטיים בארה"ב ובאירופה המערבית – אותם אלה ממש, אשר מזילים כיום דמעות תנין על פצעיו של העם הלובי ועל דמו הנשפך. הכוחות האימפריאליסטיים אינם חלק מפתרון המשימה של הבטחת חירויות העמים בעולם הערבי; הם עצמם הסיבה העיקרית למצב העגום של חירויות אלה במשך עשרות שנים.

איחוד הקומוניסטים במצרים

המפלגה הקומוניסטית של מצרים הודיעה בשבוע שעבר, כי על רקע המהפכה של ה-25 בינואר, החליטו כל הפלגים הקומוניסטיים פה אחד לכונן מחדש את המפלגה המאוחדת ולהמשיך במסורתה המפוארת.

<p>מחוז השפלה של מק"י   אבל על מותו של המנהיג הדגול של המפלגה תופיק טובי   ומשתתף בצערה של המשפחה</p>
<p>לארנת טורין ולמשפחה   משתתפים באבל על מות האם   חברי סניף חיפה של מק"י</p>
<p>לארנת טורין ולבני המשפחה   אתכם בצערכם על מות האם   המזכירות הארצית של תנד"י</p>

מעוניינת לקבל הביתה את "זו הדרך"?
 שלחו שם וכתובת אל: info@maki.org.il
 המשלוח ללא תשלום.
 תרומות לפקודת מק"י, ת"ד 26205, ת"א 61261,
 יתקבלו בברכה.

גזר דין קצב לקחים פמיניסטיים

מאת תמר גוז'נסקי

גזר הדין של שבע שנות מאסר, שגזר בית המשפט המחוזי בת"א על משה קצב, הנשיא לשעבר, הוא עוד שלב חשוב בהפנמה של עקרונות השוויון בין נשים לגברים ושל השוויון בפני החוק. אך תרומתו החשובה במיוחד היא בהקצת הנהגה הפיאודלי הנפוץ של ניצול סמכות לפגיעה מינית בנשים (נערות, ילדות) הכפופות לבעל הסמכות – עובדות/חילות/תלמידות/ מטופלות.

גם לאחר שנגזר דינו ובית המשפט הגדיר אותו כעבריין מין סדרתי, משה קצב ממשיך לטעון בעקשנות, כי הוא חף מפשע וכל התלונות נגדו אינן אלא עלילה ואוסף שקרים. בהנחה שקצב משוכנע בחפותו (ושהיא איננה רק תרגיל של הסנגוריה), עמדתו מבטאת את התפיסה, שניצול יחסי מרות להשגת טובות הנאה מיניות היא דרכו של עולם ולכן אינה פשע. מנקודת הראות הפיאודלית של קצב, הוא בכלל עשה טובה לכל אחת מהנשים הצעירות, שבהן ביצע עבירות מין, בעצם העובדה שהוא קירב אותן אליו, קנה להם מתנות ודאג לקדמן בעבודה.

נקודת ראות מצ'ואיסטיט זו גם ממשיכה לטעון בלהט, כי בכל מקרה של עבירות מין – האישה אשמה, שכן אילו רצתה, יכלה למנוע את ביצועה. במיוחד נשמע טיעון זה כאשר מעשה האינוס לא נעשה תוך שימוש באלימות קיצונית, כמו הנחת סכין על הצוואר או כיוון אקדח לרקה. מחקרים שערכה בשנה החולפת ד"ר אביגיל מור, פסיכולוגית קלינית וראש התוכנית ללימודי מגדר במכללת תל חי, הראו, כי רבים בציבור מתקשים להכיר בכך, שכפייה מינית מצד אדם המוכר לנפגעת היא אונס. בעיני רבים, אין להגדיר כאונס מעשה מיני, שנכפה על אישה בהקשר של היכרות קודמת בינה לבין התוקף, ובמקרה של קצב – בידי בעל שררה. הם גם סבורים, שאין טעם להגיש תלונה למשטרה על כפייה מינית בידי מכר.

פסק הדין וגזר הדין בפרשת קצב אמור לערער תפיסות אלה באמירתו החד-משמעית, כי כפייה מינית בידי אדם מוכר, לרבות בעל סמכות, הוא אונס לכל דבר ועניין. ייתר על כן, דווקא משום שהאנס מוכר לקרובן – הענישה צריכה להיות מחמירה.

מחקר אחר של ד"ר אביגיל מור מסביר את ההתנגדות הרפה או העדר ההתנגדות מצד קורבנות של תקיפה מינית. במחקר זה הוכח, כי רוב גורף של הנפגעות (89%) קופאות בזמן תקיפה מינית ואינן מסוגלות להביע התנגדות פעילה. מכאן שההתנהגות של הנשים שתקף קצב אינה סימן להסכמה, כפי שניסו לטעון הסניגורים, אלא תופעה פסיכולוגית נפוצה.

אשר לטענה, מדוע שהו הנשים את הגשת התלונות למשטרה במשך שנים, התשובה חבויה בנתון אחר ממחקר של ד"ר מור: רק 3% מקרב הנשים שהותקפו מינית על ידי מעסיקהן מגישות על כך תלונה. ניתן, אם כן, להיווכח, שקורבנות קצב אינן יוצאות דופן בשום צורה.

הכרעת השופטים במשפט קצב מכריזה בבירור, שהם מבינים, מדוע נשים אינן יכולות להתנגד בעת תקיפה מינית

או להגיש תלונה מייד לאחריה. ייתר על כן, בית המשפט סבור שאי-התנגדות או שיהוי בהגשת התלונה אינם סיבה להטלת ספק באמינות המתלוננת, או עילה לאי הטלת עונש חמור על התוקף.

מחקר שלישי של ד"ר מור חושף את מאפייני הגבר האלים מינית: הוא מתייחס לאישה כאל חפץ, שעיקר תכליתו – עינוגו של הגבר. גברים המועדים לתקוף מינית גם מחזיקים באדיאולוגיה של גבריות סטריאוטיפית, המגדירה גבריות במונחים של כוח ושליטה, תוקפנות והעדר רגישות. נראה, כי מסקנות אלה הולמות גם את השקפת עולמו של קצב, כפי שבאה לידי ביטוי בסירובו להכיר בכך, שמעשיו היו עבירות מין.

תהיה זו תמימות לצפות, כי בעקבות פסק הדין בפרשת קצב תתחולל רעידת אדמה חברתית, וכל הגברים יוותרו על גישתם התוקפנית ויחדלו להתייחס לנשים כאל אובייקטים מיניים. אך הטמעת פסק הדין ומסקנותיו הנוקבות במערכת החינוך וכן במערכי קורסים בצבא ובמסגרות אחרות עשויה לתרום למערכה נגד ההתייחסות לאישה כאל חפץ שנועד לענג את הגבר. ואילו שינוי תפיסתי כזה הוא תנאי לצמצום משמעותי באלימות מינית ואחרת כלפי נשים.

מחשבות על איתמר

מאת יוסי סגול

רבים בימין כעסו על פרופסור שטרנהל בגלל האבחנה שערך בין פיגועים בתחומי הקו הירוק לבין פיגועים מעבר לו. באופן לא מפתיע, אחד המתנחלים החליט לתרגם את הכעס שלו למעשים וניסה להרוג את שטרנהל. בניגוד לטרוריסטים ערבים, הטרוריסט היהודי לא חוסל מהאוויר, אלא הוכר כבלתי-שפוי.

בימים אלה החליטה הממשלה הימנית של ישראל לחזק את דבריו של שטרנהל. התגובה המיידית לפיגוע המחריד באיתמר הייתה – החלטה בדבר הקמת 400 יחידות דיוור באיתמר ובהתנחלויות לא-חוקיות אחרות.

אחרי שעירי, קריית שמונה, הופגזה ללא הרף במלחמת לבנון השנייה, לא הוקמה בה ולו יחידת דיוור נוספת אחת לרפואה. במקרה הטוב, תוקנו בתים שנהרסו, אבל העיר לא זכתה לתמיכה מאסיבית של הממשלה. כך קורה גם לאחר פיגועי טרור בתוך הקו הירוק, שלא גורמים לממשלת ישראל לחזק את המקומות הנפגעים. כאשר קורים פיגועים מעבר לקו הירוק, הממשלה כולה נרתמת לסייע, ובכך מחזקת את הדעה של שטרנהל ואחרים, שיש הבדל בין סוגי הפיגועים.

כדאי לשים לב לנקודה חשובה נוספת. הממשלה החליטה על הקמת 400 יחידות הדיוור תוך ימים ספורים לאחר הפיגוע. מדובר בפרק זמן, שלא ניתן במהלכו לדון בשיקולים חברתיים, כלכליים וסביבתיים. סביר להניח, שהמועצות המקומיות של ההתנחלויות ומנגנוני הכיבוש ימשיכו להתנפח, וידאגו למצוא פרנסה למתנחלים החדשים במימון של כל אזרחי ישראל.

ביום הפיגוע באיתמר, הטבע הראה לנו ביפן, מי הריבון האמיתי של הכדור הזה. אם ממשלת ישראל תמשיך להתנחל בניגוד לכל היגיון פוליטי, במקום למצוא פתרונות פיתוח משותפים, אז לא ירחק היום בו נגלה, שבמאבק השליטה על האדמה, אין המנצחים ישראלים או פלסטינים, אלא האדמה תנצח בדרך שלה את כל אלה הרבים עליה, וכולנו נפסיד.

האוצר החליט לשבור; העו"סים לא נבהלים

כנס על הפרטת הוראה

באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע, ייערך כנס בנושא חדירתם של עמותות, קרנות ותאגידים למערכת החינוך. הכנס, הנערך בשיתוף פעולה עם המכללה החברתית-כלכלית וכוח לעובדים, יתקיים ב-5 באפריל בשעה 16.00.

מק"י – מחוז ת"א-יפו

ביום א', 3 באפריל, בשעה 19.30, באולם בית סוקולוב, רחוב קפלן 4, ת"א

אישי ציבור מספרים על

תופיק טובי

אישיותו ותרומתו לחברה

בהשתתפות:

רג'א חטיב, ראש מועצת דיר חנא

רוני מילוא, שר לשעבר

עיסאם מחול, מנהל מכון אמיל תומא

אורה נמיר, שרה לשעבר

נאדר סרסור, ראש עיריית כפר קאסם

משה שחל, שר לשעבר

המנחה: תמר גוז'נסקי

מק"י וחד"ש – ירושלים

ביום ד', 30 במרס, בשעה 19.30, במועדון ברחוב כורש 14, כניסה ד', הרצאה לימודית

הכלכלה הפוליטית של הפאשיזם

המרצה: ד"ר אפרים דויד

מכללת הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

קורס לימודי

המהפכות הסמויות מן העין

ביום ג', 29 במרס, בשעה 19.30

התקוממות, אינתיפאדה או מהפכה של ממש? - עיסאם מח'ול

ביום ד', 6 באפריל, בשעה 19.30

המשך משבר הקפיטליזם ושקיעת הגלובליזציה - ד"ר אפרים דויד

יוק'ן הסרט: "הגלובליזציה – מבט מהדרום, שיחות עם מילטון סנטוס" (ברזיל, 2007)

לפרטים נוספים: 6939829-052

סירובו של האוצר לנהל מו"מ עם איגוד העובדים הסוציאליים הוא ניסיון בוטה לשבור את שביתתם הצודקת. זו גם הפרה של הנחיית בית הדין לעבודה לצדדים לחדש מייד את המו"מ. רוח גבית להתנהגות זו של האוצר נתן עופר עיני, יו"ר ההסתדרות.

"שביתת העובדות והעובדים הסוציאליים, המעוררת אהדה עצומה בציבור הישראלי, נמשכת, כיוון שהממשלה, ומשרד האוצר בראש ובראשונה, הגישו להן הצעה מבישה: לסיים את השביתה בתוספת שכר של 7.25% וכן 1,100 שקלים, וזאת בפעילות במהלך שלוש שנים. התוספת המוצעת לא תמנע את המשך השחיקה של שכר העו"סים – הדגיש ח"כ דב חנין (חד"ש) בדיון בכנסת על אי-אמון בממשלה (22.3). בהמשך דבריו אמר חנין:

"חמור במיוחד, שלא הציעו פתרון אמיתי לבעיית העובדות הסוציאליות בעמותות המופרטות. אומרים שישנה בעייתיות משפטית. זה אינו נכון. אפשר להחיל על הסכם השכר עם העובדים והעובדות הסוציאליים צו הרחבה, כמו שמקובל במקרים כאלה. אך מדיניות הממשלה מכוונת להחליש את העו"סים, המטפלים בעצמם במוחלשים."

ח"כ חנין תבע מהממשלה להיענות לדרישות הצודקות של העובדות הסוציאליות: העלאה אמיתית בשכר, מסלולים אמיתיים של קידום וצו הרחבה.

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב דחה (22.3) את בקשת המדינה להוציא צו מניעה לשביתת העובדים הסוציאליים. מחוזי לאולם הפגינו 400 עו"סים. בבקשה שהגישה המדינה מצוטט עופר עיני, יו"ר ההסתדרות, שתבע מהעו"סים לקבל את ההסכם הגרוע ולהפסיק את השביתה, באומרו: "הגעתי למסקנה שלא ניתן לקבל יותר. גם אם נשבות עוד חודש חודשיים, נגיע לאותה תוצאה."

גם ח"כ שלי יחימוביץ', המתמודדת על ראשות העבודה, קראה לשובתים לקבל את ההסכם הכניעה, אליו הגיעו בעל בריתה עופר עיני ונציגי האוצר. במכתבה, שפורסם באתר "עבודה שחורה" (23.3), כתבה יחימוביץ' לשובתים: "מה שהושג עד כה מול האוצר – הוא ההסכם הטוב ביותר שאני מכירה שהושג לעובדים בהסכמים חריגים בעשור האחרון."

אירועי יום האדמה 2011

ביום האדמה, 30 במרס, תיערך, לפי החלטת ועדת המעקב העליונה, שביתה כללית של האוכלוסייה הערבית בתביעה לשוויון זכויות ולביעור הגזענות.

באותו יום ייערכו שני אירועים מרכזיים בשעה 14.00: בעראבה בצפון ובאל-עראקיב בדרום.

מחאה בלוד נגד הרס הבתים

ביום ג', 29 במרס, בשעה 18.00, נפגשים ליד האוהל של משפחת אבו-עיד (רח' הלן קלר פינת רח' המסגד), וצועדים יחד לכיוון עיריית לוד. הסעות: מת"א, רכבת מרכז, בשעה 17.00; מירושלים, גן הפעמון, בשעה 16.30.